

PREMOGARSKA STAVKA NE BO OGROŽALA NEW YORKA

Sklep, da se prične stavka v antracitnih poljih, ne bo ogrožal mesta New Yorka. — Dobro informirani možje dvomijo, da bo izbruhnila dejanska stavka v distriktu št. 1.

Poroča John J. Leary.

Nobene resne pretnje za dobavo trdega premoga v New Yorku in drugih obmorskih mestih ni vsebovane v pozivu generalnega komiteja za pritožbe v distriktu št. 1, naj se vprizori splošno glasovanje glede stavke, ki naj bi se vršilo v sredo v Wilkesbarre. Tako so izjavili najboljšje informirani ljudje v antracitnih poljih.

Vpršani za svet po telefonu so dali izraza svojim dvomom, da bi komitej glasoval za splošno stavko v okraju. Če bi glasoval za stavko, bo prizadetih kvečjem par rogov v Wilkesbarre okraju, dočim bodo možje v Serantonu in okolici vztrajali pri delu, na temelju povelj John Lewisa, mednarodnega predsednika.

V Hazelton okraju je izjavil Thomas Kennedy, predsednik okraja, da bodo vsi njegovi ljudje ostali na delu, dočim je prišlo iz Shamokina, glavnega stana okraja št. 7 sporočilo, da se mož predsednika Chris Goldena ni lotila stavkarska mrzlca.

Ker bosta ostala na delu ta dva distrikta obenem z večjim delom distrikta št. 1, bo množina trdega premoga, nahajajočega se v skla diščih ali na poti, popolnoma zadostovala. Prodajalci premoga ne bodo imeli nobenega vzroka za navijanje cen.

Če bi komitej za pritožbe v distriktu št. 1, izdal poziv na stavko, ne bo slednja dolgo trajala, kot trdijo dobro informirani ljudje. Končana bo baje tudi kmalu stavka v rovih Pennsylvania Coal Co., ki je izbruhnila pred osmimi tedni, ko je nekako devet tisoč premogarjev zapustilo delo.

Homatije v okraju št. 1 so naperjene proti United Mine Workers of America. Stavka je bila sklicana v nasprotju z opravilnikom in kontraktom, na temelju katerega so antracitni rovi obratovali od septembra 1923 naprej. Predsednik Lewis je valed tega preklcal čarter vsake krajevne unije, koje člani so zastavkali ter bo razveljavil čarterje še nadaljnjih krajevnih unij, če bi se udeležile stavke.

Predsednik Lewis je imenoval to stavko nepostavno, ker ni le kršila obstoječega kontrakta, temveč tudi raditega, ker je komitej za pritožbe prevzel posle okrajnih uradnikov, katerim načeluje Rinaldo Cappellini.

Resnični vzrok stavke je politika. Junija meseca bo izvolil okraj svoje uradnike in vprizorjen bo odločen napor, da se spravi s poti Rinaldo Cappellinija, ki je pred dvemi leti porazil Williama Brenana. V svoji kampanji je Cappellini napadel Brenana z izjavo, da je zanemarjal uravnanje pritožb, dočim je sam obljubil hitro akcijo glede vsake pritožbe. Soglasno s poročili iz okraja se poslužujejo sedaj Brennan in njegovi prijatelji istih taktik kot Cappellini, ki je iz previdel, da ne more zadostiti zahtevam bolj radikalnih italijanskih pristašev.

Ženska — načelnica velike države.

AUSTIN, Tex., 20. januarja. — Vse je pripravljeno za ustoličenje Mrs. Miriam Amande Ferguson, prve ženske, ki je postala guverner velike države.

Današnji dan bo za vedno znamenovan v analah "Lone Star" države. Ves Austin je na nogah ter se pripravlja na veliko slavlje vstoličenja. Uveljavljeno je bilo geslo "Me for Ma".

VELIK SOLNČNI MRK V SOBOTO

V soboto od osme do devete ure zjutraj se bo nudil ljudem v gotovih delih New Yorka veličasten naravni prizor — popolnega solnčnega mrka.

V soboto približno ob osmih zjutraj bosta vprizorila solnee in luna čudovit naravni prizor, — popolni solnčni mrk.

Približno deset ali enajst minut po devetih, če bodo vremenske razmere ugodne, boste videli temno ploščo, višico na nebu iz čudoviti ognjeni jeziki bodo švigali krog robov.

To je popolni solnčni mrk. V New Yorku so ga opazovali zadnji krat pred sto letetnajstimi leti. Poteklo bo celih sto let predno se bo pojavil nadaljni.

Zadnji popolni mrk, viden na kontinentu, je bil dne 10. sept. 1923. Znanstveniki s celega sveta so prišli na majhni otok Santa Catalina, San Diego in druge točke v Nižji Californiji ter mehiške države, da slikajo in študirajo solnčni mrk.

Dan pa je bil oblačen. Mrka ni bil omogoče fotografirati. Videli so le senco, ki se je pomikala preko planjav in gričev. Stemmilo se je. Ptice in živali so se podale k počitku. Netopirji so pričeli frčati po zraku.

V starih časih so se ljudje bali solnčnega mrka. Prepričani so bili, da pomenja konec sveta. Vojaki so nekoč bežali z bojnega polja, ko je luna "počila solnce".

Sedaj pa se boje solnčnega mrka le še neizobraženi ljudje, — čeprav pravzaprav celo astronome čuden občutek, da se bliža konec.

Kanclar Luther za Dawesov načrt.

Novi nemški kanclar je izjavil, da bo nemški kabinet ostal zvest Dawesovemu načrtu in Ligi narodov. — Reakcionarjev ni odobril njegov nastopni govor.

BERLIN, Nemčija, 20. januarja. — Kanclar dr. Luther je večeraj v svojem nastopnem govoru v nemškem parlamentu zavrnil reakcionarni ustroj nove nemške vlade. Njegov otvorilni govor se je kljub nasprotnim pričakovanjem oddaljil od parlamentarne desnice, tako glede zunanje kot domače politike.

Novi kanclar ni le izjavil, da bo vztrajal pri politiki Marxovega kabineta, da se verno izvede Dawesov načrt ter pospeši vstop Nemčije v Ligo narodov, temveč je tudi prav posebno poudarjal vernost novega ministristva do republike.

V njegovih pripombah ni bilo niti najmanjšega migljaja glede oborožene pesti, ker niso hoteli zavezniški izprazniti Kolina, kot določeno v versajlski mirovni pogodbi.

Razočaranje se je jasno zrazilo na obrazu marsikaterega junckerskega poslanca, katerega voditelj sede na ministrskih klopet, ko je dal dr. Luther izraza svojemu namenu, da bo nadaljeval s pogajanjimi glede kolonizacijskega vprašanja ter glede poročanega prevelikega oboroževanja Nemčije.

Takoj po govoru v nemškem državnem zboru je sprejel dr. Luther inozemske časnikarske poročevalce. Njim je nanovo poudaril spravišljivo stališče svoje vlade doma in v inozemstvu. Rekel je, da bi bilo absurdno domnevati, da bi skušal kabinet pod vodstvom moža, ki je sodeloval pri uveljavljanju Dawesovega načrta, zavrniti ali podminirati ta program.

"Naše prvo dejanje", — je rekel glede svojega kabineta, — "je bilo uveljaviti osemurni delavnik v plavžih in topilnicah. Ta osemurni delavnik bo postal pravomočen dne 1. aprila. To je seveda takoj vzbudilo kritike industrijalnih organizacij, a kljub temu nas dolže, da nas obvladujejo veliki industrijalci.

Državni zbor je sprejel dr. Luthra precej hladno. Njegove izjave so očividno presenetile tako njegove nacionalistične pristaše kot njegove demokratične in socialistične nasprotnike. Oba elementa sta pričakovala bolj odločne obrazložitve zadev, posebno glede notranje politike, a njegove tozadevne izjave so bile še bolj medle kot one, ki so se tikale zunanje politike.

Dr. Luther je bil zelo previden v svojih izjavah glede problema, kako naj se porazdeli davčno breme Dawesovega načrta in kako naj se skuša vrniti vrednost državnim sekuritetam. V tem oziru so bile njegove izjave skoro brez pomena.

Komunisti so nadaljevali s svojimi običajnimi obstrukcijskimi taktikami in njih kričanje je več kot enkrat prisililo kancelarja, da je prekinil govor. Ostale stranke tudi niso ploskale njegovim izjavam.

Splošno pa je pričelo prevladovati naziranje, da bo Luther vztrajal na svojem mestu dosti dalj kot tri mesece, kajti le toliko časa so kritiki prisodili njegovemu vladu.

Prvi liberalni napad je vprizoril dr. von Schlieren, ki je bil dolgo časa visok uradnik v finančnem ministristvu. Rekel je, da "lju".

Chapman na poti v Atlanta.

Chapmana so odvedli nazaj v Atlanto. — Država Connecticut ga noče zagledovati radi umora, ker je poštni rop prvi na vrsti.

INDIANAPOLIS, Ind., 20. jan. Gerald Chapman, po vsej deželi znani bandit, katerega so prijeli v nedeljo zjutraj v Muncie, Ind. kot begunca iz zvezne kaznilnice v Atlanta, Ga., in ki je tudi obdolžen umora James Kelley-a, policista v New Brittain, Conn., bo izročen dvema pomožnima šerifoma iz zvezne kaznilnice, da ga odvedeta nazaj v ječo.

Čeprav se trdi, da je izvršil Chapman nadaljne zločine odkar je pobegnil iz zvezne kaznilnice pred več kot enim letom, izjavljajo vendar zvezne oblasti, da ima njegova obsodba na pet in dvajset let ječe radi velikega poštnega roba v New Yorku prednost pred vsemi drugimi slučajji. Chapman je pobegnil iz Atlante potem ko je presedel par mesecev svoje kazni. Chapman noče razpravljati o svojih zadevah z zveznimi oblastmi ali časnikarji.

"Dolže vas dosti velikih zločinov," so mu rekli. "Kaj glede njih?"

"To je že običajno. Dajejo mi kredit za vse, kar se pripeti," je odvrnil Chapman z lahkim usmevom.

"Ali hočete kaj povedati glede krajev, kjer ste se mudili izza bega iz Atlante?"

Chapman je zmajal z glavo.

"Kako ste prišli preko onih zidov v Atlanto?"

Zopet je zmajal z glavo.

\$4,500 kaznol so našli pri njem, ko je bil aretiran v Muncie, je ostalo tam. Ko so ga privedli v ječo, je nosil le kovček z obleko. Ko so ga aretirali, je nosil majhne brke. Te so mu obriili, kakor hitro je prišel v ječo.

Glasi se, da bodo odvedli Chapmana na skrivnem v Indianapolis, ker so zvezni agenti boje, da bi pristali in tovariši Chapmana ne napadli vlaka.

MUNCIE, Ind., 20. januarja. Tekom svojega bivanja v tukajšnjem mestu je stanoval Chapman v nekem privatnem hotelu, kjer so ga imeli radi, ker je imel dobre maniere ter se ni vtiakaval v zadeve drugih. Živel je sam zase teh se je domnevalo, da je trgovski potnik.

Član porote v žganjarskem slučaju zgubil svojo steklenico.

NORFOLK, Va., 20. januarja. Ko so danes porotniki v zadevi neke zamorke, obtožene prodaje opojnih pijač, zapustili dvorano, da se umaknejo na posvetovanje, je bilo čuti zamolkel šum nekega predmeta ki je padel na preprogo. Za porotniki je ležala na tleh steklenica s pol pintom žganja.

"Odkod je to?" je vprašal sodnik. Neki suhaški agent je izjavil, da je našel steklenico na tleh.

"Ali je vrgel kak porotnik steklenico na tla?" je zopet vprašal sodnik. Nikdo ni vedel tega. Porota se je medtem vrnila iz posvetovalnice ter spoznala obtoženo krivo prodajo opojnih pijač.

S tem je bila cela zadeva končana.

je vitez reda svetega Janeza, katerega veliki mojster je princ Eitel Friedrich, sin prejšnjega kaiserja. Člani tega reda so prisiljeni prističi zvestobo "pruskemu kraljevanem ministristvu. Rekel je, da "lju".

Trije narodi so proti Ameriki.

Anglija, Francija in Holandska nasprotujejo ameriškemu načrtu, da se zatre vso trgovino z opijem. — Cecil je "opravičil" zavzivanje hašiša v Indiji.

ŽENEVA, Švica, 20. januarja. Anglija, Francija in Holandska so tvorile večeraj nepretrgano fronto proti Ameriki ter ostalim članom opijske konference Lige narodov. Vse tri so izjavile, da je Kitajska kriva, da se še vedno zavziva opij na Daljnem istoku.

Angleški delegat, viscount Cecil, je v svojem, precej prostostskem govoru obsodil kajenje opija v Orijentu, a v isti sapi opravičil zavzivanje opija v Indiji.

Končno pa je predložil takozvane "angleške deklaracije" kot sredstvo za premostitev težkoč, ki prete s popolnim izjalovljenjem opijske konference.

Koncem konca je dajal njegov govor izraza neizprosne stališči Anglije glede prve pogodbe, ki je legalizirala trgovino z omam. lživimi sredstvi na Daljnem istoku.

Izjavil je, da si Anglija pridržuje pravico dobave in nadzora trgovine z opijem, dokler se bo kadilo opij v angleških iztočnih posevstvih.

Nasprotoval je vsaki omejitvi sklepov prve opijske konference ter rekel, da bi se s tem ustvarilo nevaren precedent. Amerikanci so predložili resolucijo, naj bi se sklepe prve konference revidiralo na sedanjih konferenci.

Lord Cecil je pripomnil, da je problem omamljivih sredstev v Ameriki povsem različen od istega problema na Daljnem istoku in da se hoče sedanja konferenca pečati le v iztočnem zlom. Ni hotel razpravljati o vprašanju dejanskega zavzivanja opija, kar smatrajo Angličji za "posvečen običaj, ki je v splošnem neškodljiv ter včasih dejanski dobrotvoren".

Dostavil je, da je to natrante vprašanje, katero lahko rešijo le Indijci.

Delegat London iz Holandske je podpiral angleškega delegata ter napadel ameriške predloge za kontrolo trgovine z opijem kot samovoljne in umetne. Rekel je, da bi načrt Zdr. držav zmanjšal obseg postavne trgovine z opijem, a povečal nepostavno trgovino z narkotiki. Statistike s Filipinskega otočja kažejo, baje, da je bilo zatrtje trgovine z opijem neuspešno.

Mr. Dalader, francoski kolonialni minister, o katerem se je domnevalo, da bo zapustil "opijski blok", se je izognil pozitivni izjavi, a rekel, da Francija sicer soglašja z angleškimi nazori, da pa simptomizira s človekoljubnimi čilji in prizadevanji Amerikancev, ki pa so na nešrečo skrajno nepraktična.

Japonski delegat Sugimura je javno odpadel od opijskega bloka ter se zavzel za ameriški program.

Šest ameriških rušilcev v Šanghaj.

MANILA, Filipini, 20. januarja. Šest rušilcev mornarice Združenih držav je odplovalo večeraj od tukaj v Šanghaj, kjer se bore različne fakiije za posest mesta. Šest nadaljnjih ameriških bojnih ladij se že nahaja tam.

FRANCIJA PROTI STALIŠČU SOVJETOV

Francija je protestirala proti rdeči propagandi ter izjavi Rikova, da ne bo Rusija plačala svojih dolgov v Franciji. — Herriot je zapretil s prekinjenjem diplomatskih stikov.

Poroča Arno Dosch-Fleuret.

PARIZ, Francija, 20. januarja. — Včeraj je naslovila Francija dva odločna protesta na rusko sovjetsko vlado. Ministrski predsednik Herriot je sporočil en protest sovjetskemu poslaniku Krasinu v Parizu, drugega je predložil v Moskvi zunanjemu ministru Čičerinu francoski poslanik v Rusiji Herbette.

Protest Herriota se je tikal delovanja Tretje internacionale v Franciji ter govora, komisarja Rikova, kateri je baje izjavil, da ne bo Rusija nikdar plačala svojih dolgov Franciji. Herriot je opomnil Krasina, da so obljubili sovjeti, da se ne bodo vmešavali v notranje zadeve Francije, da pa je Internacionala, ki je del sovjetske vlade, aktivna pri ustvarjanju nemirov v Franciji. Protestiral je proti nadaljevanju tega rovanja.

Informiral je nadalje Krasina, da bi bilo nemogoče razpravljati o številnih vprašanjih med obema deželema, če bi odgovorni uradniki sovjetske vlade, kot je Rikov, še nadalje izjavljali, da ne namerata Rusija ničesar plačati.

Herbette, ki je dobil potrebna navodila, je govoril v istem smislu v Moskvi. Pozneje je brzojavil v Pariz, da je Rikov le rekel, da bi ne bilo treba plačati dolgov, da pa ni mislil s tem, naj se ne prične s pogajanjmi za likvidiranje dolgov.

Govorice o preklicu ruskega dolga v Franciji pa so vznemirile francoske lastnike bondov, katerih je na tisoče in tisoče. Poslali so delegacijo k Krasinu, ki je slednjega informirala, da se nečjejo odpovedati svojim pravicam.

Trocki oropan vse moči.

Izgubil je mesto komisarja za mornarico in armado ter bo mogoče celo izgnan iz komunistične stranke.

MOSKVA, Rusija, 20. jan. — Centralna eksekutiva ruske komunistične stranke, katere predstavlja najbolj mogočno politično zaupstvo v Rusiji, je večeraj odvzela Leonu Trockemu mesto predsednika revolucionarnega vojnega sveta.

Vsled tega tudi ni več komisar vojnega in mornariškega departementa.

Odstavljenemu vojnemu komisarju preti tudi izgon iz komunistične stranke in važnega političnega urada, razven če se po-ivirže strankarski disciplini ter preklicu napade, katere je vprizoril na principe Lenina.

Nekoč skoro vsemogočni vojni

minister se je uklonil strogi pravoreku svoje stranke ter piše na eksekutivo skoro ponižno pismo, v katerem prosi, naj se ga oprosti dolžnosti predsednika revolucionarnega vojnega sveta in obljublja, da bo delal lojalno v kateremkoli departamentu in kateremkoli kraju, pod vodstvom centralnega izvrševalnega komiteja.

Ghandi je velik nasprotnik boljševikov

LONDON, Anglija, 10. jan. — Danes je izjavil indijski voditelj Mohandas Ghandi, da noče imeti nobenega opravka z boljševiki. — "Saj pravzaprav niti ne vem, kaj je boljševizem," je izjavil. Vem le toliko, da temelji na sili ter zaničuje Boga. Vsled tega nočem imeti z boljševiki nobenega opravka. Jaz sem odločen nasprotnik vseh nasilnih metod, pa naj služijo še tako vzvišenemu cilju.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU.

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$17.40 2000 Din. — \$34.60 5000 Din. — \$86.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpoložila na zadnje pošte in izplačanje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE.

200 lir \$ 9.40 500 lir \$22.50

300 lir \$13.80 1000 lir \$44.00

Pri naročilih, ki znašajo manj kot 200 lir računamo posebej po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpoložila na zadnje pošte in izplačanje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljave, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ LIR dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjev in Liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in najprej izjavimo; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vsakega računanja po ceni tistega dne, ko nam pride pošiljka denar v roko.

POŠILJATVE PO BEZOGLAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.00

Denar nam je pošlati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4897.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president

Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leta velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
..... \$6.00	Za nizemstva za celo leto	\$7.00
Za pol leta	Za pol leta	\$3.50
..... \$3.00		
Za četrt leta		
..... \$1.50		

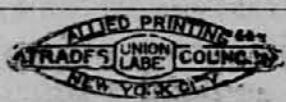
Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališce naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

OBVEZNOSTI ZDRUŽENIH DRŽAV

Državni tajnik Hughes je vsaj za nekaj časa zavezal jezike ne-sprajljivih v senatu, ki so se razburili radi ideje, da nas bo spravila soudeležba pri izplačevanju nemške vojne odškodnine na temelju Dawsovega načrta v vse močevne evropske komplikacije.

Direktno je ugotovil, da niso bile naložene Zdrženim državam vsled dogovora, sklenjenega v Parizu, nikake obligacije, postavne ali moralne.

Odgovoril je tudi resoluciji senatorja Hiram Johnsona, ki zahteva besedilo dogovora, o katerem trdi senator, da bi moral biti objavljen kakor hitro je dospel v roke državnega departamenta.

S tem pa seveda zadeva še nikakor ni rešena, kajti Borah, Johnson in drugi, ki so sicer zadovoljni z ugotovitvijo Hughesa, poudarjajo, da ta izjava popolnoma nasprotuje izjavam francoskega finančnega ministra Clementela ter angleškega finančnega ministra Winston Churchilla.

Ko bo razpravljalo o zadevi komitej za zunanje zadeve, bodo ne-sprajljivi brez dvoma zopet prišli k sapi ter zahtevali pojasnilo, zakaj je skušal dobiti poslanik Kellogg rezervacijo, ki določa, da ni Amerika obvezna v nobenem oziru, razven v stvareh, ki se tičejo nje same.

Še vedno razpravljajo o ideji, da potrebuje tak dogovor odobrenja senata. Administracija pa vztraja na stališču, da je bila izza časov Jeffersona izključna funkcija izvrševalne oblasti pečati se s takimi zadevami kot je kolektiranje dolgov.

Nezadovoljni senatorji pa odgovarjajo: —

"Če je tako, kaj pa glede vojnih dolgov, kojih uravnavo si je rezerviraljenjen?"

Vzmemirjenje, ki se je pojavilo v zvezi s tem, pa je že pričelo polegati. Senatorji so bili v splošnem dosti bolj previdni v svojih izjavah po objavi državnega tajnika Hughesa, da niso Zdržene države prav nič involvirane vsled dokumenta, katerega sta podpisala poslanik Kellogg in polkovnik Logan.

"To je zelo pozitivno ugotovilo," je rekel senator Borah, ki bi kot načelnik komiteja za zunanje zadeve povsem naravno kontroliral vsako gibanje, ki bi bilo započeto v komiteju, — "a je v direktnem nasprotju z nazorji, katerim so dali izraza Clementel, Winston Churchill in drugi.

"Nesreča je hotela," je rekel, "da so odgovorne stranke v vseh inozemskih deželah baš nasprotnih nazorov. Z veliko radostjo izjavljajo v inozemstvu, da je postala Amerika končno soudeležena v evropskem položaju in da je eden talcev Dawsovega načrta ter plačevanja vojne odškodnine.

"Upam, da ima državni tajnik Hughes prav in da se motijo vsi evropski državniki. Le dejstva, izključno le dejstva, bodo izčistila ozračje ter pomirila naš narod."

Vsi senatorji so trdili, da morajo videti besedilo dogovora ter izvedeti vse podrobnosti glede predložitve in umaknitve Kelloggove rezervacije.

Glavna obdolžitev, katero so dvignili isenatorji, se glasi, da nas dogovor obligira v taki meri, "da bo močevne uveljaviti prisilne odredbe v slučaju, da bi Nemčija zaostala s svojimi plačili."

Dopisi.

Virginia, Minn.

Dne 15. januarja so bili pri družini Sprajcar veselo iznenadeni. K njim je prišlo več rojakov iz okolice, na čelu jim krstna botra Mrs. Melevich, in birmanska botra Mrs. Kinkolich, obe iz Eveleth, Minn. Družba je prinesla Sprajcarjevi hčerki za njen 20. god voč lepši daril. Prijetno so se zabavali v domačem krogu. Dasi ravno je Sprajcar močno bolan na revmatizmu, je za tisti čas nehoti pozahil na svojo. bol. Poročevalec.

Auburn, Ill.

Tukaj vam pošiljam naročnino za Glas Naroda za leto 1925, to-raj \$6.00. Ako je vaša volja, natisnite v list Glas Naroda par vrstic. Dela se tukaj zdaj še precej dobro. Dve najni obratujeta večinoma vsak dan, dve pa nič. Ljudi je še zmeraj dosti brezposelnih. Zeloštno vest imam naznani, John Vidergar, naročnik Glas Naroda.

Sublet, Wyo.

Uredništvo Glas Naroda!

Želeti bi bilo v tem letu kaj več glasov iz te nasebine. Tukaj nas je dosti Slowencev in se prav dobro razumemo med seboj. Kar se tiče podpornih organizacij, smo tukaj na dobri podlagi. Imamo štiri podpora slovenska društva in Samostojno društvo "Zveza" in U. M. W. of America, kar pa ni preveč za nas podzemfjske sužnje.

Delavske razmere so še dosta povoljne. Delamo vsaki dan, ali jame so napolnjene z delavci, da človek ne more zaslužiti kakor v dobrih časih.

Mislím, da je rojakom po širni Ameriki dobro znana lanska nesreča. 16. septembra je ugrabila eksplozija 39 žrtev. Uboge vdove so izgubile svoje može in sinove.

Revno ista usoda je zadela mene in mojo družino. Smrt je pobrala tudi mojega soproga. Druga nesreča me je zadela na 1. decembra, ko je se mi je smrtno ponesrečil moj sin Maks, v 19. letu starosti. Ubil se je z avtomobilom. Pogreb se je vršil 3. decembra na katoliškem pokopališču v Kemmer, Wyo. Udeležba je bila ogromna.

Zahvaliti se moram družini Mrs. Felician, katera mi je bila v pomoč v mojih žalostnih urah.

Hvala za krásni venec, katerega je podarilo Samostojno društvo "Zveza" in hvala za vse rože, podarjene od društev J. S. K. J. in K. S. K. J.

Tebi dragi sin, pa želim, počivaj v miru in lahka naj ti bo ameriška gruda.

Neža Rakun.

Novice iz Slovenije.

Umrli so v Celju

meseca decembra: Jospina Agri-cola, vdova po stotniku, 68 let; Rozlija Peperko, kuharica, 53 let; Ana Slivca, mestna reva, 79 let; Ivana Skaberne, kleparski mojster, 54 let; Ferdinand Žgank, mestni revež, 7 let; Marija Sidar, občinska reva, 89 let; Marko Tratnik, zasebnik, 83 let.

V Celjski javni bolnici: Bogomir Prosenec, sin paznika iz Liti-je, 12 let; Martin Jevnišek, delavec iz Loke pri Zusinu, 52 let; Hedviga Jan, hči mizarja iz Cel-ja in okolice, 11 let; Franciška Šergan, mlinarica iz Rimskih to-plit, 65 let; Anica Žerjav, zlatar-ska vajenka iz Celja okolice, 16 let; Elza Jančič, hči kurjaca, Cel-je okolice, 2 leti; Marija Nunčič, provizorkarjeva hči iz Sladke go-re, 27 let; Marija Požar, hči dr-žavnega pravdnika iz Celja, 4 m pol leta; Anton Tevž, posestnik iz Bočne, 58 let; Anton Sentočnik, delavčev sin iz Hrastnika, 9 let; Anton Koejan, dninar brez stalne-ga bivališča, 58 let; Adolf Velen-šek, delavčev sin iz Celja, 1 in pol leta; Oton Leeb, glavni davčni preglednik iz Celja, 7 let; Franc Majer, posestnikov sin iz Celja okolice, 2 leti; Jožef Deželak, posestnik iz Loke pri Št. Rupretu, 43 let; Franc Lešnik, berač iz Celja okolice, 60 let; Gašper Gričar, berač iz Šoštanj, 52 let; Anica Gerbič, delavčeva hči iz Trbo-velj, 5 let; Eliza Sem, žagarjeva žena iz Ljubnega, 35 let; Leopold Mittoni, zidarški mojster iz Cel-ja, 48 let; Štefka Lipovšek, po-sestnikova hči iz Petrovč, 2 leti.

Razne sodbe.

Jazbečevino so si privoščili Jo-sip Puš in pa Vinko in Franca Pu-ehar tam od Šmarja pri Škofel-ici. Niso pa hodili ti ljudje na lov, ker se jim je zdel ta šport dovol-jen predrag, nedovoljen pa pre-več nevaran, marveč so vporabili starejši načia ugonabljanja div-jajčine — namreč nastavljanje zanj-ke. Če so imeli uspeh pri tem lovu, ni ugotovljeno, res je le, da so našli razni lovcu v tem lovišču vse polno zanj-ke, seveda praznih. Polne so brčkotne že iz praznil in odstranili nastavljalci. Končno pa so le zalotili izkoriščevalce zanj-ke in pa konsumente jazbečevega mesa, katerega običajno ne uživa-jo pravi lovci. Ta večerja pa je bila za nje precej draga, ali všteti-ši kosila in večerje, o katerih ovadba ne ve, morda po ceni ali celo zastanj — stala jih je na-mreč: Josipa Puša 14 dni, kuha-rico Franciško Puchiharjevo 1 teden in gosta pri pojedini Vin-ka Puchiharja 3 dni zapora. Vsi trije pa morajo povrniti najem-niku lova 200 dinarjev za jazbe-ča in plačati vse stroške.

— Lovro Lavrič, 32-letni dela-vec v Štepanji vasi, je bil obto-žen, da je udril 25. novembra v štanovanje Franceta in Franciške Tomičeve. Žugal jima je z umo-rom in požigom in jih je tako preplašil, da sta pobegnila oba na pol oblečena skozi okno in sicer k orožnikom, ona pa k sosedu. Razgrajal je nato razbil vrata in udril v stanovanje. Ker ni našel svojih žrtev, je razbil omaro z raz-no posodo in več druge opre. Napravil je znatno škodo. To je

napravil na večer, ko je prišel iz štirimesečne ječe zaradi raznih nasilstev, misleč, da so mu pripo-mogli k tej obsodbi tudi njegovi sorodniki. Obdolženec je dejanje priznal, da trdil pa je, da je iz-vršil vse, kar se mu očita, v po-polni pijanosti. Ker pa tega ni mogel dokazati in ker je znal v okolici kot pretopač, ki je bil že sedemkrat kaznovan radi raznih nasilstev, ga je obsodil senat na eno leto težke ječe in bo moral povrniti vso škodo, ki jo je na-pravil.

Potres.

Iz Višnjegore pišejo: Dne 2. januarja ob 6.28 se je pri nas ob-čutil potres. Volto bobnenje, pri-hajajoč z juga, je trajalo do 8 sekund. Sledil je krepak sunk, da je kar zaskripalo za stropih.

Nemško požarno brambo

pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je razpusil mariborski veliki žu-pan.

Iz Jugoslavije.

Žrtve nepreviđnosti starišev.

V Prijedoru v Bosni se je zgo-dila te dni vsled nepreviđnosti starišev težka nesreča, ki je za-hlevala dve nedolžni žrtvi.

Posestnik Mihajlo Savić je imel dva sina: enega 6, drugega 4 le-ta starega. Mati je odšla v mesto nakupovati, doma pa je ostal oče z otrokoma. Nenadoma pa precej veseljaškemu Mihajlu šine v gla-vo, da bi bilo dobro, ako se gre tudi on malo pozabavati. Rečeno storjeno in ostavil je svoja dva otroka sama v hiši poleg razžar-jene peči. Pri odhodu je bil še tako nepreviđen, da je zaprl tu-di vrata stanovanja, da za slučaj nesreče ja nihče ne bi mogel pri-hiteti dečkoma pravočasno na po-moč. Otroka sta se brezskrbno igrala v sobi, mati je v mestu na-kupovala, oče pa je v gostilni na-pijal zdravice. Med tem je iz moč-nor razgnete peči najbrže padla iskra na slaminco in pričela se je žmalu kaditi. V nevednosti sta otroka posteljino, iz katere se je dvigal dim, raznesla po sobi, vsled česar je bila vsa soba v nekaj mi-nutah polna dušljivega dima. Ko je starejši sinček začutil, da ga dim duši in da mu je zastaja sa-pa v grlu, je tekkel k vratom, ki pa so bila zaprta. Katastrofa je bila neizogibna. Dim se je vedno bolj zgoščeval v stanovanju in uboga otroka sta umirala v straš-nih mukah in bolečinah.

Ko sta prišla oče in mati do-mov, je bilo že prepozno. Malo je manjkalo, da se nista tudi ona dva zadušila, ko sta odprla vrata. Starejšega sinčka sta našla z ne-ko igračko v rokah, ob njegovih nogah pa njegovega mlajšega brateca. Tako sta vsled nepreviđ-nosti starišev dva nedolžna otro-čica izpustila svoji dušici. Ne-sreča je zbudila v mestu veliko pozornost in razburjenje. Sodnišče je uvedlo takoj preiskavo in bo nepreviđne stariše gotovo zadela zaslužna kazen.

Nova meščanska šola.

Ministrstvo prosvete je odredi-lo, da se v Titvu v Bosni Kotor-ski v najkrajšem času otvori me-ščanska šola.

Peter Zgaga

Česar se ni še nikdar zgodilo v tej deželi, se je zgodilo v državi Texas.

Gospa Myriam Amanda Fergu-son je postala guvernerka.

Že večeraj so se začele velike slavnosti, da bo ta dogodek pri-merno počaščen.

Država Texas je velika drža-va. Večja je kot Nemčija.

Ali ni nekaj čudnega, če čita-mo, da ji bo vlada ženska.

Časopisje poroča o tem na dol-go in široko.

Čital sem brzojavko, da se bodo vršili trije plesi nji na čast. In brzojavka ponosno omenja, da bo na vseh teh plesih plesala tudi sa-ma gospa guvernerka.

Texaški volilci niso mogli iz-brati ničesar boljsega kot žensko za guvernerja.

Ženske ponavadi radi plešejo, pa naj so stare ali mlade.

Gospa Ferguson je torej plesa-la na treh plesih, ki so jih prire-dili nji na čast.

S tem pa njen ples še nikakor ni kočan.

Ker je izvoljena za dolgi dve leti, bo morala dve leti plesati tako kot ji bodo godli petrolejski magnati v Texasu.

*

V soboto sem preživel hud in lep večer obenem.

Najprej smo se Terbovec, Rems in jaz kolim najedli.

Potem smo šli iz ene države v drugo k seji društva "Orel". Tam me je zadela čast podpredsednika.

Nato smo začeli študirati na-radnosti velikega New Yorka.

Preštudirali smo Italijane in njihovo vino. Zatem se je Mr. Ter-bovec poslovil ter se odpravil v drugo državo. Naslednjega dne mi je povedal, da ni mogel pes-preko Hudsona, ker ni bil za-mrznjen.

Midva z Mr. Remsom sva nato preštudirala žide in njihov lanski pridelek.

Proti jutru je bila najlepša slo-venska gospa v Brooklynu toliko dobra, da mi je odstopila svojo posteljo ter je skoraj do ranega jutra precej nevoljna čakala mo-ža, ker ga ni in ni hotelo biti.

Tako smo torej spali tisto noč.

Mr. Terbovec je najbrž sanjal o solnčni Kaliforniji in hrepenel v tritočmijsko datjavo po svo-jih.

Prijatelju Remsu se je sanjalo o idealu, ki se pripravlja na za-konski stan nekje v gorenjem delu mesta.

Meni se je sanjalo o neposred-ni bližini — no, to si lahko misli-te, o čem.

Popraviči pa povem, da je bila razdalja med mojo spalno sobo in kuhinjo večja kot je bila razda-lja mer Mr. Terbovecem in zlato Kalifornijo.

Za Mr. Remsa ne garantiram. Morda so se mu vresničile sanje že naslednjega dne. Kajti on ti je od zlodja ...

*

Nato sem šel k Jurkasu po klo-base, pa ni imel ne klobas in ne šunk, samo vino je imel in sicer tako, da bi Volstead takoj prekli-čal prohibicijo, če bi mu ga dal Jurkasov oče par kozarec.

To so doživljaji štirindvajse-tih ur.

Kot vidite, imamo v New Yor-ku precej trdno in žilavo življen-je. Včas, kot je bilo naprimer v soboto ponoči, je jako prijetno. Penavadi je pa strašno dolgo-časno.

Seagati bi morali, če bi nam sumpatam pater Koverta ne pre-skrbel že vsaj nekoliko zabave s svojim neutušnim hrepenenjem po dnevniku in denarju.

*

Kakorhitro bo začel Koverta iz-dajati tri ali štiri dni dnevnika, stavi-m, da bomo čitali v malod-nevnem dnevniku proglas ki se bo pričel z besedami:

"Slovenski katoličani v Ame-riki! Sedaj, ko imamo dnevnik, kravpo potrebujemo že nekaj. Naš urednik Mr. Jerič je prišel do prepričanja, da potrebujemo slo-venskega škofa. In naš škof naj bo ... itd." — Že veste kdo!

Iz kroga naših naročnikov.

Iz Oglesby, Ill. nam piše rojak Frank Prelesnik:

— Priloženo pošiljam zakasne-lo naročnino za list "Glas Naroda", kar blagovolite vpoštevati. Lep pozdrav kritiku Petru Zgagi.

New York, 3. dec. 1924.

Priloženo pošiljam znesek \$7.00 kot obnovitev naročnine na dnev-nik "Glas Naroda".

Zakrajšek & Čušark.

Cenjeno ured. Glasa Naroda:

Ker mi 1. marea 1925 poteče na-ročnina, Vas prosim, naj mi na-ročnino obnovi Frank Sakser State Bank, kjer imam naložen de-nar. Na tem mestu se moram le-po zahvaliti, ker sem z njenim posredovanjem tako dobro oto-val v stari kraj. Le pomislite, od države Washington pa do domo-vine mi je vzelo vsega skupaj 14 dni. Parnik Cunard črte, Beran-garia, vsakomur najtopleje pri-poročam. Vsak je bil zadovoljen, kdor se je vozil s tem parnikom.

Vse skupaj lepo pozdravljam in tako tudi Petra Zgago, ker pogosto tiste ošeteje, ki so po-trebni.

John Zuntar,

pošta Ročica, Sp. Štajersko.

Iz Steeltona nam piše Mary Lenčarič:

Tukaj vam pošiljam ček za \$3. Dobila sem namreč novega naroč-nika Nikolaja Starašiniča. V kratkem jih bom dobila še več. Lep pozdrav!

Cenjeno uredništvo: —

Tukaj vam pošiljem za naročni-no in oprostite, da ne morem več poslati. Časi so slabi. Bom drugi-krat vse poravnal. Bojim se, da bi mi lista ne ustavili, ker mi najbolj ugaia.

Joseph Polšak, Gahagen, Pa.

Iz daljnega Washingtona nam je sporočil rojak S. Bukovnik:

— Tukaj vam pošiljam celo-letno naročnino za Alojzija Bu-kovnik, vas Okroglo, pošta Naklo pri Kranju. To je \$7.00. Šest do-larjev prilagam za svojo naroč-nino. List ste mi dosedaj pošilja-li v Port Angeles, sedaj pa pre-menite naslov.

Rojakinja Elizabeta Starr ob-navlja in Montebella naročnino z besedami:

— Priloženo svoto šest dolar-jev pošiljam za list "Glas Naroda". Lepo se vam zahvalim za po-slani lepi koledar, katerega sem dobila.

John Simonich piše:

— Prej sem bil v Latrobe, Pa., pa je bilo slabo delo in sem moral muhati. Sedaj sem dobil stalno de-lo. Delam pri Carnegie Steel Com-pany. Prosim, izračunite, koliko časa je list Glas Naroda hodil

na Latrobe, da bom poravnal za-napetj in zanazaj.

Antonija Kordiš vprašuje iz Mansfielda:

— Prosim Vas, pošljite mi Glas Naroda za pol leta, pa ne vem, koliko stane. Pošljite mi račun in vam bom precej odpustila.

Iz Emporium, Pa., je dobilo uredništvo te dni značilno pismo od rojakinje L. Sterle:

— Tykaj Vam pošiljam dva do-larja za list Glas Naroda. Več za-enkrat ne morem. Prosim Vas, da mi ga redno pošiljate. Bom že vse poravnala, ne bojte se. Ker sem že enindvajset let naročnica, rajše izgrubim svojega najboljšega pri-jatelja kot pa vaš list "Glas Na-roda". Z najlepšim pozdravom

L. S.

Kristina Carevich nam je spo-ročila iz Torrance, Cal.:

Blagovolite sprejeti \$3.00. Če prav ni Peter Zgaga prijatelj žensk, naj sprejme moj lep po-klon radi njegove pravičnosti.

Z odličnim spoštovanjem

C. C.

Iz Oklahome je poslal Anton Križnik šest dolarjev za celoletno naročnino ter mimogrede pripo-mnil:

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu, ker vsak časopis dobro zabeli.

— Pozdrav Petru Zgagi in hvala mu

F. M. Dostojevskij:

Iz spominov mladeniča.

(Nadaljevanje.)

General se je čudom čudil, odkod sem dobil toliko denarja. Pojasnil sem mu, da sem pričel z desetimi zlati, da mi je dvakrat šest do sedem udarecev zaporedoma prineslo pet ali šest tisoč gold, in da sem potem vse izgubil v dveh stavah.

Seveda je bilo vse to verjetno. Ko sem to pripovedoval, sem pogledal Pavlino, vendar nisem mogel ničesar iti na njenem obrazu. Pustila pa me je lagati in me ni zavrnila; iz tega sem posnel, da sem prav storil, da sem lagal in skril, da sem igral zanj. Vsekakor sem si mislil, pa mi mora pojasniti, kar mi je jutraj obljubil.

Pričakoval sem od generala kako opazko, toda molčal je; zato pa sem zapazil na njegove mobrazu nemir in nepokoje. Morda mu je bilo v njegovem temnem položaju naravnost težko slišati, da je taka ogromna gruda zlata prišla in odšla v četrty ure takemu nerazsodnemu neumnežu, kakorsem sem jaz.

Sumim, da sta se včeraj zvečer s Francozom hudo kregala. Dolgo in razburjeno sta se pogovarjala pri zaprtih vratih. Francoz je odšel, kakor da bi bil razdražen, toda davi je prišel zopet k generalu najbrže, da nadaljujeta včerajšnji pogovor.

Ko je slišal o moji izgubi, mi je jedko in celo zlobno namignil, da bi bil lahko bolj previden. Ne vem zakaj, je pripomnil, da Rusi, da si jih dosti igra, po njegovem mnenju niso za igro.

"A po mojem mnenju je iznajdena ruletka nalašč za Russe," sem odvrnil.

Ko se mi je Francoz na moj odgovor porogljivo nasmehnil, sem dostavil, da je resnica na moji strani, ker s tem, da govorim o Rusih kot igralcih, jih dosti bolj sramotim kot hvalim, in da se mi torej mora verjeti.

"Kaj pa je podlaga temu vašemu mnenju?" me je vprašal.

"To, da se je pridružila vrsti kreposti in zaslužen civilizovanega zapadnjaka že po zgodovinski sposobnosti za pridobivanje denarja, ki je stopila že skoraj v prvo vrsto. Rusi pa ne samo da niso sposobni za pridobivanje kapitala, ampak jih celo zapravljajo ne smiselno in neumno. Vendar so nam Rusom, sem pristavil, nove tudi potrebni in iz tega sledi da se oklepamo in poprijemljemo takih pripomočkov kakoršen je na pr. ruletka, kjer je možno brez truda ohogati v par urah. To nas zelo mika; ker pa igramo kar tjavenda, ne da bi se malee potrudili, tudi izgubljamo!"

"To je deloma res!" je rekel Francoz samoljubno.

"Ne, to ni res in sram vas bodi, da tako govorite o svoji domovini," je dejal general strogo in pričevalno.

"Toda," sem mu odvrnil, "ne ve se še, kaj je bolj umazano, ali ruska nespodobnost ali nemški način kopicenja s poštnim trudom?"

"Kaka nespodobna misel!" je vskliknil general.

"Kaka ruska misel!" je vskliknil Francoz.

Jaz sem se smejal, ker bi ju silno rad razdražil.

"Jaz bi rajše tičal vse svoje življenje v kirkiškem šotoru," sem zakrčkal, "nego da bi se klanjal nemškemu maliku!"

"Kakemu maliku?" je zaklicel general že v resnični jezi.

"Nemškemu načinu kopicenja bogastva. Sicer se nisem dolgo tukaj; vendar, kar sem utegnil opaziti in proučiti, se protivi mojemu tatarskemu pokolenju. Bogme, da ne maram takih kreposti! Včeraj sem obšel kraj na deset vrst okoli. In ravno tako sem našel, kakor sem čital v pravno-poučnih nemških knjižicah s podobnimi! V vsak hiši je tukaj "vater," silno kreposten in nenavadno pošten in sicer tako pošten, da se mu boji približati. Zopetni so tui poštni ljudje, katerim se to-

jim približati! Vsak tak "vater" ima družino in zvečer si skupaj čitajo naglas poučne knjige. Nad hišico šume bresti in kostanje. Solnčni zahod, štorčja na strehi, in vse je neobičajno pošteno in ganljivo. Ne jezite se, general; dovolite mi samo, da povem to kolikor možno ganljivo. Sam se spominjam, kako je moj pokojni oče v vrta pred hišo pod lipami čital knjižico materi slične knjige. Torej sem ravno zato kompetenten, da sodim o tem. In tako je vsaka takale tukajšnja družina v največji sužnosti in pokornosti "vatrovi." Vsi delajo kakor živina in vsi kopicijo denar kakor žilje. Rečem, da je vater že nabral nekoliko goldinarjev in računa, da najstarejši sin prevzame obrt ali posest-vico; zato hčere ne dobe dote in ostanje samice. Zato prodajo mlajšega sina v suženjstvo ali pa k vojakom, denar prikopijo zopet domači glavnici. In res delajo to: povedali so mi. Vse to delajo samo vsled poštenosti, prevelike poštenosti, tako, da mlajši sin veruje, da so ga prodali samo vsled same poštenosti; to pa je že idealno, ako se žrtve sama raduje, ko jo vedejo v zaklanje. In dalje? Tudi starejšemu sinu ni lažje; ima kje kakšno Amalehen, ki ju spaja srčna vez, toda ženi se ne more, ker ni še dovolj goldinarjev nabranih. Torej čakata pohlevno in spodobno ter gresta s smehljajem v zaklanje. Amalehen hujska in liča ima že upala. Naposled, po 20-ih letih se je blagostanje pomnožilo, goldinarji so pošteno in krepostno nabrani. "Vater" blagoslovit štiridesetletnega sina in tridesetletno Amalehen z upalo grudjo in rdečim nosom. Pri tem se razjoče, in opominja k pravosti in umre. Sedaj postaja starejši kreposten "vater" in ponavlja se zopet ista povest. Tako čez kakih petdeset ali sedemdeset let posduje vnuk prvega vatra že lepo glavnico in jo izroča svojemu sinu, ta svoje-mu, ta zopet svojemu in čez pet do šest pokolenj stopi poslednji na dan kakor baron Rothschild ali Hoppe und Co. ali vrag vidi kdo! Mari ni to veličasten pogled: sto ali dvestoleten trud od roda do ro-daj trpljenje, um, poštenost, značaj, odločnost, razsodnost, štorčja na strehi! Kaj bi radi še več; kajti to je že vse, vsem, in s. t. točke začnejo tudi sami presoje-vati ves svet in kaznovati krivce. t. j. one, ki se od njih le malo razlikujejo. Nu, in kaj izvajam iz tega? To-le: da rajše razsopljem po-roko ali pa bogatim s pomočjo ruletke. Denar je potreben meni samemu, in sebe samega tudi ne smatram kakor nekaj kapitalu po-trebnega in kapital pomnožujočega. Vem, da sem nablebela straš-ke neumnosti, toda kaj zato! Ta-ko je moje prepričanje!"

"Ne vem, če je kaj resnice na tem, kar ste govorili," je menil general zamišljeno, "toda to vem dobro, da začnate neznošno pretiravati, kakor hitro se vam je do-volilo, da se lahko nekoliko spoza-bite..."

Po svoji stari navadi ni dovršil stavka. Če začneta naš general govoriti o stvari, ki stoji v nekoliko nad navadnim vsakdanjim pogo-vorom, gotovo ne dovrši stavka. Francoz je poslušal malomarno, z nekoliko izbuljenimi očmi. Razu-mel ni skoraj ničesar, kar sem go-voril. Pavlina je zrla nedostopno-ravnodušno, kakor da ni slišala ne samo mene, ampak sploh ničesar, o čemer smo govorili tedaj pri mizi.

Bila je neobičajno zamišljena. Ko pa smo se dvignili izza mize, mi je ukazala, naj jo spremim na izprehod. Vela sva otroka in se odpravila v park k vodnjaku.

Ker sem bil silno razdražen živcev, sem izbleknil neumno in surovo vprašanje, zakaj je naš Francoz, marquis des Grioux, ne spremlja sedaj, ko hodi ven, am-pak še celo ne govori z njo cele dne ve!

"Zato, ker je podlež!" tako ču-dno mi je odgovorila. Še nikdar nisem slišal iz njenih

ust takih besedi o des Griouxu in bismolknil sem, ker sem se zbal ra- "Ali ste opazili, da sta si danes z generalom navskriž?"

"Radi bi vedeli, zakaj, kajne?" je rekla hladno in razdraženo. Saj veste, da je general popolnoma v njegovih rokah, da je zastavil pri njem vse svoje premoženje, in ako babica ne umre, tedaj pripade Francozu nemudoma vse."

"Torej je resnica, da je vse za-stavljeno? Slišal sem, pa nisem vedel, da je zastavljeno do malega vse."

"A kaj zato?"

"Toda! Zbogom m-le Blanche," sem pristavil, "tedaj pa ne bo ge-neralica! Veste kaj? Meni se zdi, da je general tako zaljubljen, da se še celo ustrelji, ako ga m-le Blanche zapusti. Zaljubiti se tako v njegovih letih je nevarno."

"Meni sami se dozdeva, da bo kaj takega," je menila Pavlina zamišljeno.

"To je res krasno!" sem vsklik-nil, "bolj surovo pač ni mogla pokazati, da ga hoče vzeti samo radi denarja. Niti spodobnosti, niti ozirov ni imela pri tem. Čudno!"

Kar pa se tiče babice, ali ni ko-mično in umazano, da pošilja kr-zojavko za brzojavko in vprašuje: ali je umrla, ali je umrla. A? Ka-ko vam ugaja to, Pavlina Alek-sandrovna?"

"Vse to je neumnost," me je prekinila s studom. "Nasprotno-va se čudim, da ste vi tako vsele-za duševnega razpoloženja. Česa-ke tako veselite? Morda tega, da-še mi denar zaigrati?"

"Zakaj ste mi ga dali? Povedal sem vam, da ne morem igrati za druge, tem manj za vas! Ubo-gam, kakorkoli mi ukazete, toda rezultat ni odvisen od mene. Saj sem vas opozoril, da ne bo nič iz tega. Povejte, ste-li zelo potrti, da ste izgubili toliko denarja? Zakaj vam je toliko za to?"

"Čemu ta vprašanja?"

"Saj ste mi sami obljubili, da mi pojasnite!... Čujte: jaz sem tr-dno prepričan, da doblim, ko začnem igrati sam zase. Imam nam-reč dvanaest zlatov. Tedaj si lah-ko pri meni vzamete potrebno svo-to."

Zamišljivo se je namrdnila.

Ne srdite se name," sem nala-jeval, "da vam stavim take po-oudbe. Tako zelo sem prožet spo-znanja, da sem pred vami, t. j. v vaših očeh, ničla, da lahko vzame-te od mene tudi denarja. Mojih darov se vam ni treba sramovati. Poleg tega pa sem še vaš denar za-igral!"

Presumljivo me je pogledala in opazivši, da govorim razdraženo in sarkastično, me je zopet preki-nila.

"Za vas ni ničesar zanimivega v mojih stvareh. Ako hočete vidi-ti, čisto navaden dolg imam. Izpo-sodila sem si denar in rada bi ga vrnila. Imela sem brezznamno in ne- navadno idejo, da ga gotovo pril-igram tukaj v igralnici. Zakaj sem-fako mislila, ne pojnim, toda ver-jela sem v to idejo. Kdo ve, če ni- sem ravno zato verjela, ker mi ni ostalo nobeno drugo sredstvo na izbiro."

"Ali pa zato, ker vas je silila nujna potreba, da priigrate. To je čisto enako onemu, ki se potaplja in se poprijemlje bitke. Priznajte sami, da bi gotovo ne smatrali bli-ke za vero, ako bi se ne potaplja-li."

Pavlina se je začudila.

"Kako to?" je vprašala. "Saj vi sami stavite na to vse svoje na-de. Ravno pred dvema tednoma ste mi govorili na dolgo in široko, da ste popolnoma uverjeni, da do-bite na ruletki, in me prepričevali, da naj vas ne smatram za brez-umnika. Ali ste se morda tedaj ša-tili? Toda spominjam se, da ste govorili tedaj tako resno, da ni bilo možno jemati tega za šalo."

(Pride še.)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA" NAJVEČJI
SLOVENSKE DNEVNIK V
ZDRAVNIH DRŽAVAH.

Kako vladajo fašisti. . .

Kakšne ukaze izdaja vodstvo fašistovske stranke. Oba nasprotnika fašizma so tako pretepli, da sta morala ležati več tednov v postelji. Velikanska zmešnjava v poslanski zbornici. Na vse mogoče načine si prizadevajo rešiti ostanke fašizma.

Kakor znano, je fašistovski di-sident poslanec Cesare Forni ob-dolžil poslanca in podpredsednika zbornice Giunto, da je v volilni do-bi naročil nanj dejanski napad, ki so ga naročili napadaleci, katere sta vodila zaradi umora posl. Mat-teottija zaprta Dumini in Volpi, izvršili 12. marca pr. leta. Forni je bil težko poškodovan. Forni-va obtožba sloni po naslednji slu-žbeni okrožnici vodstva fašistov-ske stranke:

Rim, 11. marca 1924.
Provincijalnim fašistovskim zve-zam v Alessandriji, Cuneu, Nava-ri, Milanu, Paviji in Torinu.

Po nalogu ministrskega predse-dnika in vodje fašizma ter enodu-šnih sklepov direktorija fašistov-ske stranke morajo gospodje pro-vincijalni tajniki smatrati za naj-nevarnejša sovražnika fašizma go-spodu Salo (Raimondo Sala, bivši župan v Alessandriji, Piemont) in Cesarja Forni. Zaradi tega in izporedno z navodili, ki jih je na-čelnik vlade razposlal pokrajini-skim prefektom, se mora, imeno-vanima gospodoma onemogočiti življenje v provincijah, kjer jima gre za to, da povzročita še večje razlaze v svrhu volilnih spletk. Ne smejo se dopuščati ne sestanki ne zborovanja. Naj se imenovana gospoda pojavita kjerkoli, ju mo-rajso fašisti napasti s silo. Posebno naj se opomni fašij v Bielli, ki pro-ti omenjenima izrazitima sovra-žnikoma fašizma in vlade ni nasto-pil, kakor bi bil moral. Pričaku-jem brzojavnega odgovora s poro-čilom, da lahko poročam vodju (Mussoliniju) o izvršitvi ukazov.

Generalni tajnik: Francesco Gi-unto."

Provincijalni politični tajnik fa-šistovske stranke v Novari, je na podlagi tega ukaza izdal 12. mar-ca 1. naslednjo okrožnico:

"Pošiljam ukaze iz Rima. Ho-čemo, da se izvrše najstrožje. Sa-la in Forni ne smeta nastopiti kot govornika v provinciji. Če je po-trebno, ju je treba preteptati. Pri-čakujem zagotovila. S fašistov-skim pozdravi. — Amedeo Bel-teni."

Še istoga dne popoldne je bil iz-vršen ta ukaz: Sala in Forni sta bila pretepena. Sala je ležal bolan v postelji 36, Forni pa 25 dni.

Na podlagi Fornijeve ovadbe je generalni kraljevi prokurator zahteval potom ministrstva prav-de od poslanske zbornice izročitev posl. Giunte. Med tem je poslanec Giunto poslal zborničnemu predse-dniku pismo, s katerim je mu je sporočil, da odlaga podpredsedni-štvo, da tako da zbornice polno-svobodo za presojo stvari.

Ko je predsednik prečital Giun-tovo pismo, je fašistovski posl. O-rano, poudarjajoč, da gre tu le za sistematično ovrževanje fašizma, proti kateremu fašisti prevzamejo odgovornost za fašistovska evolu-cija, predlagal, naj se Giuntova o-stavka ne odobri.

Ko je nato poslanec Boeri (Gio-littianec, izvoljen na vladni listi) predlagal, naj se Giuntova o-stavka odobri, je nastal na fašistovski strani silen vihar. Vse je kričalo, naj odloži mandat on, ki je bil iz-voljen na vladni listi, nakar je po-slanec Boeri izjavil, da bo to tudi storil, če zbornica zavrne Giunto-vo ostavko. Ko je dejal, da želi Gi-unto, da bi dokazal svojo nedolž-nost pred sodiščem je vskliknil Mussolini: "Tega mu ni treba!"

Ko se je poslanec Boeri vsedel, je Mussolini pokazal s prstom nanj in zakrčkal: "Odstopite!" Predsednik je nato odredil gla-sovanje. Za odklonitev Giuntove ostavke so glasovali vsi fašisti, ni so pa glasovali poslanci Salandra, ki je doslej vedno glasoval za vla-do. Ducos, giolittijanci, kolikor jih je bilo v zbornici in par komba-tenov. Fašisti so dvignili silen krič zlasti proti posl. Boeriju, ki je vstal in krenil k izhodu. Ko je šel mimo Mussolinija, mu je ta po-novno zakrčkal, naj odloži man-dat, ki ga je dobil z vladno listo:

"Ko sem sprejel kandidaturu na vladni listi nisem mislil sprejema-ti kazenske odgovornosti!" Mus-solini: "Ne brigajte se za to!" Bo-eri je odšel ob hrupnem kriku fa-šistov. T akaj za njim sta vsta-la tudi posl. Salandra in Ducos, ki sta glasovala za sprejem Giun-tove ostavke, in odšla iz zbornice, kar je napravilo zelo mučen vtisk, zlasti ker je Salandra že s poseb-nimi kretnjami jasno pokazal, da nikako ne odobrava nastopa ve-čine. In Salandra je edini starejši odlični politik ki je doslej še ostal ob strani Mussolinijevi!

Po Salandrovem odhodu je na-stala v zbornici velikanska zmeš-njava. Vse je tekalo sem ter tja veliko poslancev je hitelo iz zbor-nice in so se po koridorju pričela različna razmotrivanja položaja. Razglasalo se je že, da namerava Salandra z vsemi desničarskimi li-berali v opozicijo, v abstinenco. (Vseposod so se ponavljale Salan-drove besede, ki jih je izgovoril, ko je zapuščal dvorano: "Tako ne more več naprej! Seji, ki bi ji predsedoval Giunto, ki je ne prisot-voval!" Poslanec Ducosa pa je ob izhodu iz dvorane nahlupil državni podtajnik v ministrskem predsedništvu, Suardo, iz česar se je izemila "častna afera." Zasto-pniki so že imenovani.

Med tem pa so se zbrali v pose-bnem kabinetu giolittijanci in ne-kateri kombateni. Prisotna sta bila tudi Orlando in Giolitti, ki ni sta bila pričujoča pri seji, pa sta sedaj izjavila, da sta proti odklo-nitvi Giuntove ostavke. Na sestan-ku je izjavil poslanec Boeri, da odlaga mandat, in je storil to s pi-smom zborničnemu predsedniku, v kateremu pravi, da ga je dove-del do tega ukrepa način, kako tolmači ministrski predsednik svo-bodo političnega delovanja na vla-dni listi izvoljenih poslancev.

Pred zaključkom popoldanske seje je predsednik prečtil pismo posl. Boerija. Pa se je zgodilo, kar se sedaj zgodi vselej, ko gre za to, da se v zadnjem trenutku še reši fašizem poloma. Mussolini je vstal in — popustil. Izjavil je, da nik-dar in nikoli ni hotel kratiti svo-bode na vladni listi izvoljenim ne-fašistom. Zbornica je nato odklo-nila ostavko poslanca Boerija in Mussolini je pripomnil: "Lekcija je v kavalirstvu!"

Mussolinijeva izjava je sicer ne-koliko pomirila duhove, toda v-kljub temu se je vprašanje svo-bode na večinski listi izvoljenih nefašistov tekotom večera še živah-no razpravljala v prizadetih po-slanskih krogih. Kar se tiče Giun-tove ostavke, pa v vseh nefašistov-skih vrstah — strinjajo se z njimi tudi kombateni in vojni pohab-ljenci, med njimi sam njihov pr-vak posl. Del Croix — vlada mne-ja, da bi postal položaj naravnost nevarnejši, ako bi Giunta ne vstrajal na ostavki in bi večina odklonila njegovo izročitev. V tem slučaju bi bila ločitev vseh nefašistovskih poslancev od vlad-ne večine neizogibna in njihov prestop k opoziciji gotova stvar.

Vladna večina bi bila razbita, ter Mussolini postavljen pred alter-nativo: ali ostavka in z njo popoln polom fašizma, ali pa — nova fašistovska revolucija, ki pa bi naj-brž ne bila tako nekrvava, kakor je bila prva v oktobru leta 1922 in bi tudi najbrž ne dosegla svojega smotra, ker bi imela proti sebi s kraljem in vojsko vred preogrom-no večino naroda.

Boj fašizma za obstanek posta-ja pa od dne do dne bolj ohupen in izgleda na uspeh se krčijo in kr-čijo!

Sneg v Liki.

Lepim solničnim božičnim praz-nikom je, kakor poročajo iz Go-spiča, sledila vlažno južno vreme, na Silvestrov dan pa je začelo snežiti in Novo leto je prineslo Ličnikom pravo pravesto belo zim-sko odejo.

Svojo prijateljico je zastrupila.

Roman mlade izgublenke. Najprej je začela kra-sti svojemu gospodarju denar ter je za ta svoj pregrešek dve leti sedela. Ko so jo izpustili na prosto, je zastrupila svojo prijateljico.

Povodom revizije je bila v Beo-gradu prijeta od detektiva neka devojka, ki je izjavila da je brez posla ter da se piše Roza Jevtović, rodom iz Subotice. Pri zasliševa-nju je dekle, ki je staro 23 let, iz-povedalo zanimive podrobnosti iz svojega življenja. Je to cel roman.

Pred tremi leti je prišla Roza iz javne hiše v Beograd, kjer je iska-la mesta služkinje. Dobila je služ-bu pri vpokojenemu Milutinu Jovi-čiču v Knez Mihajlovi ulici v isti hiši je bila tudi njena prijateljica, kar pa je postalo za Rozo usodno.

G. Jovičič je bil bogat človek, njegovo stanovanje je bilo razko-šno urejeno, vendar je on popolno ma zaupal novi služkinji, ki je i-mela ključe do vseh prostorov.

Nekega dne pa je Rozina prijat-eljica Milka nagovorila prvo, da ukrade gospodarju nekaj predme-tov in jih nato proda. Roza je po-slušala prijateljico in nekega dne, ko g. Jovičič ni bilo doma, je ukra-dila več obleke ter par drugih pred-metov in jih odnesla k Milki. Ta ji je dala za vse skupaj 100 Din. Drugič je Roza zopet izvršila več-jo tatvino pri svojem gospodarju. To pot pa je Jovičič opazil, da je okraden in je zahteval prijavi poli-ciji. Tatvine je bila takoj osumlje-na služkinja, ki je bila odpeljana v zapor. Na policiji je Roza nave-dla, da se piše Jevrosima Miletič in ker ni nihče vedel za njeno pra-vo ime je bila pod tem imenom ka-znovana in zaprta. Dobila je 2 le-ti težke ječe. Ko je Roza prestala kazenj, je bila njena prva pot k prijateljici Milki, nad katero se je hotela sedaj maščevati. Iskajoč posla po Beogradu je nekega dne Roza zaznala za bivališče prijate-ljice Milke. Odšla v njeno stan-o-vanje v Sarajevski ulici. Milka je

bila težko bolna in ležala je v pu-stelji. Toda Roze ni to ovirala pri njenem načrtu. Na vsak način se je hotela maščevati nad njo. Osta-la je nekaj dni pri svoji prijatelji-ci in ji v boleznih pomagala. Neko-č hoče imela Milka hudo mrzlico. Roza ji je nahlila v skodelico raz-topino sode in ji dala rekoč, da naj popije, češ da je mleko pome-šano s kavom. Nič hudega slutje je Milka naglo popila raztopino. Roza pa je pobrala svoje stvari in pobegnila.

Milko so kasneje prepeljali v bolnico, kjer je umrla, ne da bi se zavedla. Poljeja je bila mnenja, la se je Milka vsled nozdravljive bolezn sama zastrupila. Po stor-jenem zločinu je Roza izginila iz Beograda in odšla v Novi Sad.

Materie in Hčere.
Ako se ne počutite kot bi se mogle če-ste slabotne, nerazvne, trudite in iz-mučene, poskusite to novo zdravilo, Nuqa-Tone.

Tisočim pomaga v par dneh. Nuqa-Tone povrne novo življenje in moč iz-trajnim živcem in mišicam. Dela rade-ko kri, močne, mirne živce in čudovito poveča spanec, dober tek, fino prebavo, reden stol, mnogo entuziazma in ambi-cije. — Če se dobro ne počutite, je vaša dolžnost, da jo poskusite. Vas nič ne stane, ako vam ne stori dobro. Je prijetna za vžvati in počutiti se boste boljše takoj. Če vam je še ni predpisal vaš zdravnik, potem podajte takoj v le-karno in kupite čisto Nuqa-Tone. Ne sprejmite nadomestil. Vsevede jo pa dani in če ne počutite boljše in če ne izgledate boljše, nesite ostalo nazaj le-karnarju, ki vam bo povrnil vaš denar. Izdelovalci Nuqa-Tone zahtevajo od vseh lekarnarjev, da jamčijo za leto in polno denar, če niste zadovoljni. — Priporočena, jamčena in na predaj v vseh lekarnah. — Adv't.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je na-tačno poučen o potnih listih, prt-ljagi in drugih stvareh.

Pojasnila, ki vam jih zamorem dati vsled naše dolgoletne izkušnje. Vam bodo gotovo v korist; tudi pri-poročamo vedno le prvostne par-tike, ki imajo kabine tudi v III. razredu.

Glasom nove naselniške postave ki je stopila v veljavo s 1. julijem 1924, zamorejo tudi nedržavlani dobiti dovoljenje ostati v domovini eno leto in ako potrebno tudi dalj; tozadevna dovoljenja izdaja gene-ralni naselniški komisar v Wash-ington, D. C. Prošnja za tako do-voljenje se lahko napravi tudi v New Yorku pred odpotovanjem, ter se pošlje prošiln v stari kraj gla-som nanovejše odredbe.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Kdor želi dobiti sorodnika ali stroja iz starega kraja, naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugosla-vije bo pripuščeni v prihodnjih tleh letih, od 1. julija 1924 naprej vsako leto po 671 priselencev.

Ameriški državljani pa zamorej dobiti sem žene in otroke do 18. le-ta brez, da bi bili šteti v kvoto. T-rojene osebe se tudi ne štejejo kvoto. Starši in otroci od 18. d-21. leta ameriških državljanov p-ljajo prednost v kvoti. Pišite s pojasnila.

Prodajamo vozne liste za vse pro-ge; tudi preko Trsta zamorejo Ju-goslovani sedaj potovati.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt St., New York

RAZPRODAJA

200 GRAMOFONOV

PO IZVANREDNO

NIZKI — CENI

GRAMOFON 200 COLUMBIA SLOV. PLOŠČ. \$35.00

EDISON IGLA \$4.50

200 IGL \$1.00

PREVOZINA \$2.00

PREVOZINA \$1.50

SKUPAJ \$42.00

DANES STANE VSE SKUPAJ

\$32.00

Ta krasni gramofon je iz finega lesa ter ima album za hranitev plošč pri-trjen na notranji strani pokrova. Je opremljen z dvema močnima fedri li-igra 3 — 4 plošč z jednim navijanjem. Jako glasno in čisto. Igra tudi Edison plošče, in sploh vse druge.

Naročite si to krasno opravilo še danes. Pošljite Money Order za \$32.00, nakar vam takoj pošljemo vse skupaj brez nadaljnjih stroškov.

Vse naročila naslovite na našega rojaka: VICTOR NAVINSHEK

331 GREEVE ST., CONEMAUGH, PA.

MARGARETA

ROMAN. — Spisal H. Rider Haggard.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

72

(Nadaljevanje.)

— Dobro, — je rekel Smith. — Pijvine na obeh straneh... Življenje ali smrt. Pokličite prvega častnika. Jaz grem spat. Zivljenje ali smrt. Pokličite prvega častnika. Jaz grem spat. ske je obrnila "Margareta" svoj rilec proti Angliji.

K O N E C.

Deset let je poteklo izza časa, ko je kapitan Smith povedel ladjo "Margareta" preko plitvin Guadalkivira na tako znamenit način. Bilo je proti koncu maja v Essexu in vse je zelenelo in cvetelo. Ptice so pele in trate so bile polne evetk. V ljubki dolini Dedham je stala dolga, nizka hiša s številnimi balkoni, — očarljiva starinska hiša iz rdeče opeke in lesa, ki je že postal črn od starosti.

Hiša je stala na majhnem griču in za hišo se je dvigal gozd. Drevered iz starih hrastov pa je vodil od hiše po do ceste, vodeč v Colchester in London. Po tem drevoredu je šel istega popoldne v maju star, belolas mož, temnih in živahnih oči in njegovi družbi so se nahajali trije otroci, — zelo lepi otroci, — deček, star nekako devet let in dve majhni deklici. Otroci so se oprijemali rok in obleke starega moža ter ga nadlegovali z vprašanji.

— Kam gremo, stari oče? — ga je vprašala majhna deklica.
— K kapitanu Smithu, draga moja, — je odvrnil stari oče.
— Jaz ne maram kapitana Smitha, — se je oglašila druga deklica.
— Tako debel je in nič ne govori.
— Jaz ga pa ljubim, — se je oglašil deček. — Dal mi je lep nož, da ga rabim, ko bom mornar in ljubijo ga tudi mama, papa in stari oče; ker ga je rešil, ko so ga hoteli sežgati kruti Španci. Kaj ne, stari oče?

— Da, dragi moj, — je odvrnil stari mož. — Glej, tam na travi je vervečka. Glej, če jo lahko vjameš predno uide na drevo.

Otroci so oddrveli kot vihar in ker je bilo drevo nizko, so pričeli plezati za vervečko. Medtem pa je John Castell, kajti bil je on, odšel skozi vrata parka ter šel proti majhni hiši ob cesti, kjer je sedel na klopi debel človek ter razmišljal o Bog ve čem. Očividno je pričakoval svojega obiskovalca, kajti pokazal je na mesto poleg sebe in ko je Castell sedel, je rekel:

— Zakaj vas ni bilo večeraj, gospod?
— Radi mojega revmatizma, prijatelj, — je odvrnil. — Dobil sem ga prvič med zidovi ene proklete svete hiše v Seville in leto za letom postaja nadležnejši. Zelo vlažne in mrzle so bile one temnice, — je dostavil zamisljeno.

— Številnim so se zdele prevroče, — je mrmral Smith. — Čudno, da nismo nikdar več ničesar čuli o onem postur. Mislim, da ni hotela kraljica Izabela dvigniti prahu radi njene naklonjenosti do naše Margarete.

— Mogoče, — je rekel Castell.
— Stvar je bila umazana kot je reka ob osek. Premetena ženska, ta Izabela. Nikdo drugi ni prišel na misel, da na tak način osmeši Morello, kot je storila ona takrat, ko je izročila njegovo življenje Betty ter objubila v njegovem imenu, da jo bo priznal kot svojo pravo ženo. Izabela se ni bilo treba od tedaj naprej prav nič bati, da bi Morella spletkaril ali stremel po kroni. Brez dvoma se mu je smejala cela dežela, — in človek, katerega se smejejo, ne bo nikdar ničesar opravil. Gotovo se spominjate španskega pregovora: Meči kralja režejo in ognji duhovnikov sežigajo, a poulične popevke ubijajo najhitreje. Rad bi vedel, kaj je postalo iz njih vseh, kaj ne, gospod? Razven Bernandeza, seveda, ki je bil varen vsa ta leta v Parizu, kjer se mu dobro godi.

— Da, — je odvrnil Castell ter se nasmehnil, — tudi jaz bi rad izvedel, razven če bi mi bilo treba iti na Špansko, da izvem vse to.

Ravno tedaj so prileteli vsi trije otroci skozi vrata parka.
— Ne pohodite mi evetk, — je vpil kapitan Smith, nakar so otroci zbežali za njegov široki hrbet.

— Stari papa! — je vzklaknil tedaj najmlajši otrok od vrat parka, — dosti ljudi prihaja po cesti, na konjih in fini ljudje. Pridi sem in videl baš.

Ta novica je vzbudila radovednost starih dveh gospodov, kajti le malo finih ljudi je prihajalo v Dedham. Dvignila sta se, čeprav s težavo ter odšla k vhodu, da vidita.

Da, otrok je imel prav, kajti nekako dvesto jardov proč se je nahajala impozantna skupina jezdecev.

Pred skupino, sedeča na finem konju, je jahala fina dama, oblečena v črno svilo. Ob njeni strani je jahala nadaljna ženska, vsa zavita v obleko, kot da ji ne prija hladno podnebje in med obema je jahal na poniju elegantno izgledajoč deček.

Nato so prišli služabniki, moški in ženske in konečno voz se priljago, katerega sta vlekla dva močna konja.

— Koga imamo tukaj? — je rekel Castell ter zrl na tujce.

Kapita Smith je tudi gledal na skupino ter pri tem vohal zrak, kot jo imel navado delati na svoji ladji kakega megleme jutra.

— Meni se zdi, da duham Špance, — je rekel, — in ta duh mi ne ugaja. Master Castell, na koga vas spominja ta barka s svojimi jardi?

Castell je zmajal z glavo.

— Spominja me, — je nadaljeval Smith, — velike deklice, okrašene kot mlaj, kako hiti preko belega peska v areni Seville. Pozabil sem, da vas ni bilo tam.

Tedaj pa se je oglašil močan glas ter ukazal v španskem jeziku nekemu služabniku, naj odhaja proti hiši ter vpraša, kje vodi pot proti Old Hall.

— To je Betty, — je vzklaknil. — Pri bradi Abrahama, to je Betty!

— Tuji jaz mislim da je ona. Ne govorite pa o Abrahamu, gospod. Nevaren človek je v teh krščanskih deželah. Recite rajše: Pri ključih svetega Petra ali kaj slonega.

— Dete, — je rekel Castell eni obeh deklic, — pohiti domov ter povej očetu in materi, da je prišla Betty in da je privedla s seboj polovico Španske. Hitro, in zapomni si ime Betty.

Dete je odhitelo, a Smith in Castell sta odšla proti tujcem.

— Ali vam moremo pomagati, senjor? — je vprašal Castell po španski.

— Markiza de Morella, — je odvrnila, a v naslednjem trenutku vzklaknila v angleščini.

— Sveta nebesa, ali ni to moj stari gospod, John Castell, le da zna belo volno mesto črnet?

(Konec prihodnjic.)

Ivan Cankar:

Ni bilo v programu.

(Doslje še neobjavljen Cankarjev podlistek.)

Multatuli je napisal zgodbo o junaskem mornarju. Tema junaskemu mornarju so v bolnici odžagali nogo nad kolenom. Sredstev niso imeli nikakršnih, da bi mu olajšali bolečine. Junaski mornar pa je trpel brez solze in brez glasu; žulil je pipo med zobmi, gledal v strop in ni trenil. Nazadnje mu je zdravnik šival strašno irano in ga ob tej priliki narahlo zbadel. Tedaj je junaski mornar izpustil pipo ter silno zarjul.

Zdravnik se je zgrozil: "Za božjo voljo! Prej, ko smo vam kost žagali, se niste zmerili, zdaj pa radi uboge šivanke tako vpijete!"

"Tega zadnjega ni bilo v programu!" ga je zavrnil junaski mornar.

Mnogokaj prenese človek, mnogokaj razumi in opraviči, ali zmiram samo tisto, kar je v programu. Meni bi bilo neskončno zoperno, če bi mi kdo obljubil Lajovecovo pesem, pa bi mi zagodel dumajski valček. Prav tako odveč pa bi mi bila Lajovecova pesem, če bi bil godec mojim nogam obljubil poskočnico. Program je kakor notar ska pogodba, javna listina, ki se je ne sme preurejati, se je ne sme prekršiti in ji tudi ničesar ne dodajati.

Če berem, da je na južnem ali na severnem bojišču, v kavkaških gorah ali na flamandskih nižavah storilo junasko smrt toliko in toliko tisoč mladih mož, se mi zdi to čisto v redu. Je v programu, je bilo razloženo in očitno plakati rano. Ali če berem, da so se v tej ali oni krčmi stekli pijanci in da je eden dobil nož med rebra, se mi to ne zdi v redu, ker ni bilo pravilno naznanjeno.

Ob času rusko-japonske vojne je Olaf Guldbranson narisal boga očeta. Sedel na svojem nebeskem prestolu, dolgo turško pipo drži v ustih in dela bilanco. Na svoje stare, zgrbljene prste našteva: "Zdaj imamo za enkrat ... San Francisco ... Messina ... Ni prišel daleč z naštevanjem, ko se prikaže izpod belih oblakov sam car Nikolaj. Prikaže se, iztegne koščeno roko in pravi: 'Kaj boš s takimi bagatelami, ki niti v programu ni so bile! Jaz imam za enkrat ... Li-jaojang ... Mukden ... Šaho in še Kišinev povrhu!' Bog oče nagne glavo in molči premagan.

Ogromne številke sem bral, ne da bi se vsrno zgenilo kaj posebno sočutja in straha. Tako pravijo n. pr., da je pod samim Przemyslom izkavrela več okroglo petdesetih tisoč ljudi. Bagatela! To je bilo v programu. Oko se komaj ustavi ob rdeči brzojavki ter išče hladno dalje. Tam ob Yseri jih je obležalo najmanj trikrat toliko. Tudi druge reke ... Aisma ... Marna, Visla, Sava, Drina, tudi te so močno narasle. In bodo še, kakor je zapisano v programu. Vse to nas ne vznemirja, nas modrih in pravičnih ljudi. Če bi bilo pravilno naznanjeno, da pojde ob določeni uri vesoljnost v nič, bi se kupili vstopnice, kakor za vsako drugo opereto in bi naslednje jutro z zanimanjem brali, kdo da se je pomersrečil ob tej posebni priliki. Samo pravilno naznanjeno mora biti; to je edini pogoj za naše junastvo in za naš duševni mir.

Veselo in jasno se izprehaja pogled po dolgih kolonah števk, kakor da roma preko gredic rdečih nageljnov. Stoj! Oko se omrači, srce se vzdrami, zavpije od bolesti. V abruških hribih je poginilo desetisoč ljudi. Desetisoč bučnih življenj je ugasnilo, kakor da bi svečo upihnil. To je grozota, da se je mahoma prevladala črna bolest preko vesolje zemlje. Kajti abruški hribi niso bili v programu. Da je tistih desetisoč poginilo kje na Poljskem ali v Argonih, bi se malokdo zmeril zanje, bi bili številke med številkami. Tako pa zadeva ni bila pravilno naznanjena in zato je ni v redu. Človeka naravnost jezi; nerodno mu je, kakor da bi sredi velike srednjeveške tragedije črno oblečeni režiser izgrešil pot za kulisami ter se neadoma, dolg in suh, prikazal na

ódru med imenitno kričečimi vitezi. Ne tem vitezom, ne gledalcem (in tudi režiserju samemu bi ne bilo prav. Vsi bi imeli silni občutek, da se je zgodilo nekaj nepotrebnekega, nekaj, kar je odveč. In hkrati, da so na nekakšen način tudi sami zakrivilo isto nepotrebnost, zato, ker so bili sodeležni. Videli sem nekoga, da je zalutal časopis ob tla, ko je bral o abruškem potresu. Tudi on je ugledal črnega režiserja med vitezi ter se je razsrdil nanj in nase.

V programu je bilo zapisano, da je človek za nekaj časa odstavil poleg upnikov še Boga in naturo. Po vsej pravici tega programa bi morala Bog in natura stati v kotu in čakati, da se veličanstvo človeka naveliča svojega kraljevanja. Nenadoma, naskrivaj se je vzdignila silna roka iz noči; oči so iznad zvezd pogledale na dlan, so tam ugledale prašek, ki se mu pravi desetisoč ljudi, in usta so ga odpihnila. Tako ravnanje ni bilo v programu.

Z velikim črkami je bila na plakatu naznanjena draginja. Človek šjo je pozdravil kakor gosta, ki ni posebno všečen, ki pa je vendarle spodobno oddal svojo vizitko. Stvar je bila torej v redu in nihče se ni branil filigranskega kruha. Nikakor pa ni bilo v redu, da za palaše in prav v teh časih odtrgava uredništva pisateljem stara predplačila.

Raznoterosti.

Samomor treh sester.

V Satmaru na Ogrskem so se obesile tri sestre, stare 26, 24 in 22 let. Pred letom jim je umrl oče ter jim zapustil krznarsko obrt. Pred par dnevi je bila prodajalna ves dan zaprta. Sosedje so slutili nesrečo ter dali trgovino odproti; našli so vse tri sestre v prodajalni obešene na vrveh, ki so bile pritrjene na stropu. Sestre so bile oblečene v črno žalno obleko z dolgimi zavoji. Na obleki najstarejše je bil pripet listek, češ da je denar za pogreb v pultovem predalu. V kotu sta ležala mrtva tudi pes in mačka.

Koliko ljudi je na svetu?

Leta 1921 je bilo na celem svetu vsega 1 milijarda 820 milijonov ljudi. Vključno svetovni vojni se pe prebivalstvo sveta od leta 1911 do leta 1921 pomnožilo za 74 milijonov duš. Prebivalstvo se na pojedine dela sveta razdeli sledeče: Azija 1 milijarda in 5 milijonov; Evropa 453 milijonov; Amerika 212 milijonov; Afrika 140 milijonov; Avstralija z otoki 8 milijonov.

Kaj vodi ljudi k samomoru?

V kakem razmerju so med seboj različni vzroki, ki privedejo ljudi do samomorov, skuša dognati neki francoski statistik na podlagi 7000 pobližje preiskanih slučajev.

jev samomora. Na prvem mestu stoji, kakor povsod, kot vzrok samomora pomajkanje. Vsled bede se je usmrtilo od onih 7000 oseb 905 mož in 511 žensk. Družinske razmere so gnale v samomor 728 mož in 524 žensk. Moški spol je v tej točki občutljivejši nego ženski. Ker so prišli ob premoženje, je izvršilo samomor 322 mož in 233 žensk. Vsled igre je bilo samomorilcev 309 in sicer polovica moških, polovica žensk. Vsled alkohola je bilo samomorov pri moških 283 in pri ženskah 208. Vsled ljubezenskih težav se je usmrtilo 157 žensk in 97 moških.

BLAZNIKOVIH PRATIK NIMAMO VEČ

Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nimamo več Blaznikovih Pratik v zalogi, zato naj jih nihče ne naroča. Namesto Pratik naročite Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1925, katerega imamo še par iztisov na razpolago. Uprava "Glas Naroda".

Zastopniki "Glas Naroda"

Zastopniki kateri so pooblašeni natirati naročnino za dnevnik "Glas Naroda". Vsek zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel. Zastopnike rojakom toplo priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda" je: Za eno leto \$6.00; za pol leta \$3.00; za štiri mesece \$2.00; za četrto leta 1.50. Naročnina za Evropo je \$7. za eno leto.

California: San Francisco, Jacob Lauska.

Colorado: Denver, Frank Skrabec; Leadville, M. Yamnik; Pueblo, Peter Cullig, John Germ, Frank Janesh; Salida, Louis Costello; Walsenburg, M. J. Bayuk.

Indiana: Indianapolis, Louis Rudman.

Illinois: Aurora, J. Verlich; Chicago, Joseph Blush; Cicero, J. Fabian; Granville, Joseph Pershe; Joliet, Frank Bambich; J. Zalelet in John Kren; La Salle, J. Spelich; Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Anton Kobal, Gertrud Jgrin; Springfield, Matja Barborich Waukegan, Frank Petkovšek.

Kansas: Franklin in okolice, Anton Seljač.

Maryland: Kitamiller, Fr. Vodopivec.

Michigan: Detroit, Ant. Janezich in J. D. Judnich.

Minnesota: Chisholm, Frank Gouze; Ely, Jon. J. Peschel; Eveleth, Louis Gouze; Gilbert, Louis Vesell; Hibbing, John Fovse; Virginia, Frank Hrvatich.

Missouri: St. Louis, Miha Grabrijan.

Montana: East Helena, Frank Hrelia; Klein, Gregor Zobec.

New York: Gowanda, Karl Sternisha; Little Falls, Frank Masla.

Ohio: Barberton, A. Okolish, John Balant; Cleveland, Anton Bobek, Anton Shuči in Charles Karlinger; Collinwood, Math. Slapnik; Lorain, Louis Balan in J. Kumše; Niles, Frank Kogovšek; Youngstown, Anton Kikelj.

Pennsylvania: Ambridge, Frank Jakše; Bensmer,

Kretanje parnikov - Shipping News

24. januarja: La Savole, Havre; Conte Verde, Genova.
28. januarja: Paris, Havre; Orduña, Hamburg; Pres. Harding, Cherbourg in Bremen.
29. januarja: Minnekahda, Cherbourg in Hamburg.
31. januarja: Majestic, Cherbourg; Ausonia, Cherbourg.
3. februarja: President Wilson, Trst; Muenchen, Cherbourg in Bremen; Colombo, Genova.
4. februarja: Erance, Havre.
5. februarja: Albert Ballin, Boulogne in Hamburg.
10. februarja: Arabic, Cherbourg in Hamburg.
14. februarja: Olympic, Cherbourg; George Wash-

ington, Cherbourg in Bremen; Dullio, Genova.
17. februarja: Ohio, Hamburg; Deutschland, Hamburg.
18. februarja: De Grasse, Havre.
19. februarja: Mongolia, Cherbourg in Hamburg.
21. februarja: Aquitania, Cherbourg; Pittsburgh, Cherbourg in Hamburg; Veendam, Rotterdam; President Roosevelt, Cherbourg.
24. februarja: Martha Washington, Trst; Stuttgart, Cherbourg in Bremen.
25. februarja: La Savole, Havre.
28. februarja: Leviathan, Cherbourg; France, Havre; Berengaria, Cherbourg.

Italian Line

NAVIGAZIONE GENERALE ITALIANA

NARAVNOST V LJUBLJANO V 9 DNEH

COLOMBO

Odpluje iz N. Y. in 14. marca 3. feb.

DUILIO

Odpluje iz N. Y. 14. feb.

Obrnite se na avtorizirane agente.

Italia America Ship. Corp. 1 State Street New York

Louis Hribar; Braddock, J. A. Germ; Broughton, Anton Ipavec; Burdine, John Demshar; Conemangh, Vid. Rovansek in J. Brezovec; Claridge, Anton Kozaglov, Fr. Tushar, A. Jerina; Dunlo Ant. Tauzelj; Export, Louis Supančič; Forest City, Math Kamin; Farrell, Jerry Okorn; Imperial, Val. Petercel; Greensburg, Frank Novak; Homer City in okolice, Frank Farenchak; Irwin, Mike Paushek; Johnstown, John Polanc in Martin Koroshets; Luzerne, Anton Osolnik; Lloydell, John Jereb, Midway, John Zrust; Moon Run, Fr. Machek in Fr. Podmilšek; Pittsburgh, Z. Jakše, Ig. Magister, Vinc. Arh in U. Jakobich; Reading, J. Pezdire; Steelton, A. Hren; Turtle Creek in okolice, Fr. Schiffrer; West Newton, Joseph Jovan; White Valley, Jurij Preivch; Willock I. Petercel.

West Virginia: Coketon, Frank Kocian.

Wisconsin: Milwaukee, Joseph Tratnik in Jos. Koren; Racine in okolice, Frank Jelenc; Sheboygan, H. Svetlin.

Washington: Black Diamond, G. J. Porenta.

Wyoming: Rock Springs, Louis Tancher.

Poleg gorinavedenih so pooblašeni pobirati naročnino tudi vsi tajniki K. J.

Prav vsakdo—

kdor kaj išče; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI v "Glas Naroda"

V JUGOSLAVIJO

Dobre novice! Nova ameriška postava vam dovo-

ljuje, da obiščete svoj domovino za eno leto in da se zatem vrnete v Zbirne države, ne da bi bili šteti v kvoto.

Naši veliki ogromni parniki, vključno MAJESTIC, največji na svetu, OLYMPIC, LAPLAND, PITTSBURGH itd., vam nudijo hitro vožnjo do Cherbourga, Antwerpja. Hitra železniška vožnja do Jugoslavije. Več odputij vsaki teden.

Vsi naši potniki 3. razreda so nastanjeni v zaprtih privatnih kabinah za 2, 4 in 6 oseb. Udobnost, sijajna jed in brezhibna postrežba.

WHITE STAR LINE RED STAR LINE 1 BROADWAY NEW YORK

Slovensko Amer. Koledar za leto 1925

smo že skoro razprodali. V kratkem času smo ga prodali več tisoč. Kdor ga hoče imeti, naj ga takoj naroči, ker ga je le še par sto izvodov zalogi. Cena s poštnino vred 40 CENTOV.

Oni naši zastopniki, ki še niso naročili koledarjev, naj se požurijo, da ne bo prepozno.

SLOVENIC PUBLISHING CO., 82 Cortlandt St., N. Y. C.

PREHLA D MEHURJA

MOŠKI Zaščite se proti nalezljivim

ADVERTISE IN GLAS NARODA

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtnike, pri katerih kupujete ali naročate in ste n njih postrežbo zadovoljni, da oglašujete v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda"

Nove pošiljate knjig.

Prejeli smo veliko zanimivih in poučnih knjig in jih prodajamo po označenih cenah.

Po teh knjigah smo imeli mnogo vprašani, zato ne odlašajte z naročilom, da katere ne zmanjka, predno dobimo vaše naročilo.

Z naročilom pošljite potrebno svoto bodisi z money ordrom, v znakah ali gotov denar v zavarovanem pismu na:

GLAS NARODA, 82 Cortlandt St., New York

Prečitajte pazno oglase o novih knjigah.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

POUČNE KNJIGE:

Kneippov domači zdravnik	\$1.25
Gospodinjstvo	1.00
Naša zdravila	.50
Narveti za hišo in dom	1.20
Sadje v gospodinjstvu	.70
Zdravilna zelišča	.30
Zbirka domačih zdravil z opisom človeškega trupla ..	.75
Najboljša slovenska kuharica z mnogimi slikami, obsega 668 strani	5.00
Slovensko nemški besednjak, (Wolf-Pietrčnik) — 2 trdo vezani knjigi, skupaj 1888 strani	10.00
Nemško slovenski besednjak, (Wolf-Cigale), — 2 trdo vezani knjigi, skupaj 2226 strani	7.00
Jugoslavija, 3. zveski, zemljepisni, statistični in gospodarski pregled in —	
Zgodovina SHS, 3. zveski, zgodovinski podatki ki Jugoslovani in Slovanov sploh na Balkanu. Zelo zanimivo za vsakega Jugoslavana	3.25

Mi plačamo poštnino.